

РЕШЕНИЕ

№ 5867

гр. София, 10.10.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав,
в публично заседание на 02.10.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Славия Тодорова, като разгледа дело номер **2612** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 ал.1 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ 1569/06.03.19г на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“- С. срещу Решение № 78/14.02.19г на Гл.Секретар на ИАОС , с което е отказан достъп до поискана информация по ЗДОИ със Заявление с вх.№ 3422/22.05.19г.

Жалбоподателят Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“, чрез процесуалния си представител адв. Т. оспорва отказа като незаконосъобразен, постановен при пълна липса на мотиви и разпоредителна част, както и в разрез със съд.решение, с което преписката е върната на ответника за ново произнасяне по заявлението със зад. указания да се предостави поисканата информация.Налице е надделяващ общ. интерес, както и съд.решение, като не са налице основания за отказ за предоставяне на информацията/по чл. 13 ал.2 т.1 от ЗДОИ/.В съд.заседание адв. Т. поддържа жалбата, като сочи, че наличната на сайта на ответника общодостъпна информация/представена от ответника по делото и на хартиен носител/ не е цялата поискана такава и то в поискания вид.Публикуваните графики не позволяват в точност да се изчислят стойностите, поискани със заявлението, и определено не са в поисканата форма.Представят се доказателства за аналогичен казус, видно от които ответникът разполага с поисканата информация и то в заявения вид/машинно четим/.В писмени бележки се сочи още, че търсената информация е по ЗООС, като отказ на основание норма от ЗДОИ изначално е незаконосъобразен/ЗДОИ не е относим, той е общ спрямо спец. чл. 20 от ЗООС/.Не е налице и основание за отказ по

чл. 20 ал.1 т.6 вр. ал.6 от ЗООС.Моли се за присъждане на разноски.

Ответникът Гл.Секретар на ИА“ОС“, чрез процесуалния си представител юрк. А. оспорва жалбата. Сочи, че след обж. Решение, на сайта на ИАОС са публикувани исканите данни, като ги представя на хартиен носител.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана от адресата на акта, срещу ИАА по см. на ЗДОИ и АПК, пред надлежния съд, в указания срок и ред в АПК, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от правна страна следното:

Начало на адм. производство е сложено с депозиране на заявление по ЗДОИ от Сдружението до ИАОС с вх.№ 3422/22.05.19г /вх.№ 6/04.05.18г на РИОСВ-С./. В него е поискан достъп до общ. информация по три точки/л.23/, като е упомената изрично формата , в която да се предостави на заявителя. Трите точки от заявлението са за предоставяне на числови данни, съхранявани от измерителните станции на територията на РИОСВ-С. в периода 01.12.17-31.03.18г, а именно: : 1/средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ2.5/където се мери, азотен оксид, азотен диоксид, въглероден оксид, серен диоксид и сероводород/ако се измерва/; 2/ средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за температура, посока на вятъра/в градуси/, скорост на вятъра, относителна влажност, атмосферно налягане и слънчева радиация; 3/ средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за кадмий, никел, арсен, бензен за тези АИС, които измерват тези параметри. Моли се данните да се предоставят в мерните единици, в които се мерят, като са видни ясно относимите ден,час,минута и станция, да се предоставят в машинно-четим формат, като се предостави копие от документите на ел.носител, пратени на посочен ел.адрес/при невъзможност-на техн.носител-CD или DVD/.

С Решение № 78/04.06.18г на ответника се предоставя част от заявената информация, като с Решение № 7746/18.12.18г по адм.дело № 10566/18г, влязло в сила като необжалвано, АССГ отменя отказа на ответника относно останалата част от заявената информация /относно средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ2.5/където се мери//, като връща на ответника преписката със зад.указания при новото произнасяне по заявлението да се прецени надделяващ общ. интерес,както и че отказът може да се основава само на основанията по чл. 20 от ЗООС.

С молба вх.№ 742/05.02.19г заявителят подсеща ответника, че все още липсва произнасяне съгл. съд. решение.Ответникът се произнася с обжалваното Решение № 78/14.02.19г относно частта от заявлението, касаеща средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ2.5/където се мери/, като отново отказва достъп до тази информация. Основание за отказа е , че нормата за замърсяване на въздуха ФПЧ е среднодневна/а не както са поискани почасови данни/, като почасовите поискани стойности постъпват в суров вид и не дават представа за действителното замърсяване на въздуха, като се записват в базите в мерни единици, различни от тези по законодателството.Ответникът сочи, че поисканите средночасови стойности не биха дали реална и точна картина на качеството на въздуха, тъй като нормите за ФПЧ10 са дневна и годишна, а за ФПЧ2.5- само годишна, респ. налице е основание за отказ по чл. 20 ал.1 т.6 от ЗООС.Освен това не е налице надделяващ общ. интерес по см. на § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ.

Съдът намира от правна страна следното:

Съобразно изричната разпоредба на чл.145 ал.1 от АПК от компетентността на

Съда е да се произнесе единствено по законосъобразността на оспорения административен акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и спазена ли е установената форма, спазени ли са процесуалноправните и материално-правните разпоредби по издаването му и съответства ли на целта на закона. Съдът извършва цялостна проверка относно законосъобразността на оспорения акт, като не се ограничава само до проверка на направените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на акта. В кръга на извършваната цялостна служебна проверка от Съда по законосъобразността на акта в обжалваната му част, Съдът намира следното:

Решението е издадено от компетентен орган, съгл. заповед № 375/05.09.18г на ИД на ИАОС /зад. субект по ЗДОИ/.

Спазена е писмената форма по чл. 59 ал.1 от АПК, като актът съдържа реквизитите по чл. 59 ал.2 от АПК, вкл. фактически и правни основания за издаването му.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Изяснени са относимите факти и обстоятелства на осн. чл. 135 от АПК, спазена е разписаната в ЗДОИ процедура.

По приложението на материалния закон /твърди се само материална незаконосъобразност на акта/: Съдът на първо място намира, че публично достъпната вече/след обж. решение/ информация на сайта на ИА“ОС“ най-малкото не е във вида, в който е поискана в заявлението, поради което наличието ѝ на сайта не представлява изпълнение на заявеното /дори ако е достъпна цялата поискана информация, тя не е в заявения формат за ел.обработка/. Следователно не е налице оттегляне от ответника на обж. Решение, чрез предоставяне впоследствие на публичен достъп до заявената информация/респ. жалбата е допустима все още и за жалбоподателя е налице правен интерес да обжалва все още/. На второ място, видно от доказателствата по делото/представени от ответника и от жалбоподателя/, ответникът разполага с търсената информация и то в заявения вид. На трето място, аргументирайки отказа формално с посочване на основание по чл. 20 ал.1 т.6 от ЗООС, ответникът развива тезата, че поисканите данни са налични, но от тях не се добивала реална представа за качеството на въздуха. Това са аргументи относно последващото използване на поисканите сурови данни, като аргумента, че те няма да бъдат използвани пълноценно след предоставянето им, не би могло да е основание за отказ. Как ще се ползват впоследствие предоставените данни и какви изводи ще си извежда от тях заявителя, не би могло да е относимо при преценката дали да се предостави информацията. Ответникът всъщност потвърждава, че е налична търсената информация. Как ще бъде ползвана впоследствие, не е релевантно при произнасянето на ответника. Глава Втора от ЗООС разписва специални правила за достъп до информацията относно околната среда, като императивно постановява, че достъп се предоставя на всяко лице без да е необходимо да доказва конкретен интерес (чл.17) по отношение на всяка информация, която съгласно чл.18 от ЗООС може да бъде наличната първична информация, наличната предварително обработена или наличната нарочно обработена информация. Разпоредбата на чл.20, ал.6 от ЗООС, че достъпът до информация относно емисиите на вредни вещества в околната среда като стойност по показателите, определени от нормативните актове, не може да бъде ограничен. Спорният по делото въпрос се свежда до това дали първичната информация под формата на почасови измервания, които още не са обработени и не са подведени под показателя за среднодневна норма, може и следва да бъде предоставена. Общата

разпоредба на ЗДОИ регламентира хипотезите, когато се допуска отказ – ако информацията е класифицирана или представлява защитена тайна в случаите, предвидени със закон. Няма разпоредба, която да забранява или да ограничава достъпа до първична информация с оглед защита на обществен интерес чрез избягване на възможността за погрешно интерпретиране на данните. Изложените от ответника доводи в тази връзка не намират нормативна подкрепа. От друга страна, те са в противоречие с неговото твърдение, че исканата първична информация се предоставя на обществото в реално време и е достъпна на сайта на агенцията. Специалната норма на чл.20 от ЗООС посочва хипотезите, в които достъпът до информация може да бъде отказан. Ответникът се е позовал на т.6 от ал.1 – може да се откаже информация, разкриването на която ще се отрази неблагоприятно на компонентите на околната среда. На четвърто място, ответникът се е съобразил с указанията на съда, като е направил преценка за наличие на надделяващ общ. интерес. Съдът не споделя изводите на ответника в тази връзка. Категорично е налице надделяващ общ. интерес по см. на § 1 т.5 от ДР на ЗДОИ- търсената информация ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на ИАОС, вкл. свързаната със задължението на РБ да докладва на ЕАОС данните за замърсяване на атм.въздух.На пето място, в резюме, не е спорно, че търсената информация е налична при ответника и то в заявения вид. Не е спорно и че представлява общ. информация по см. на ЗДОИ, както и че ответникът е зад.субект по ЗДОИ. Няма основания за отказ по спец. чл. 20 от ЗООС, налице е надделяващ общ. интерес по см. на ЗДОИ.Информацията следва да се предостави.

Отказът е материално незаконосъобразен, както и постановен в противоречие с целта на закона /ЗООС и ЗДОИ/ и следва да бъде отменен, а преписката върната за ново произнасяне в срока по ЗДОИ, чрез предоставяне на търсената и отказана с обж. решение информация относно средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ2.5/където се мери/.

При този изход на спора , на жалбоопдателят следва да се присъдят разноски по чл. 143 ал.1 от АПК- 500лв договорен и внесен адв.хонорар/в мин. размер по чл. 8 ал.3 от наредба № 1/04г/ и 10лв дър.такса, общо 510 лв/съгл. списъка/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.1 и 2, чл. 173 ал.2 и чл. 174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 78/14.02.19г на Гл.Секретар на ИАОС , по жалба вх.№ 1569/06.03.19г на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“- С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Гл.Секретар на ИАОС за ново произнасяне по Заявление с вх.№ 3422/22.05.19г. в частта относно средночасови стойности /24 броя за всеки ден/ за ФПЧ10 и отделно за ФПЧ2.5/където се мери/, съгласно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ СРОК за предоставяне на заявената информация - 14 дневен от постъпване на съд.решение при ответника.

ОСЪЖДА Изпълнителна Агенция по околна среда да заплати на Сдружение „За Земята – достъп до правосъдие“- С. сумата от 510 лева/петстотин и десет лева/, представляваща разноските по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: